

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

בפני כב' סגנית הנשיאה עירית כהן

הנתבעים 1. פאח'ורי

2. פאח'ורי

ע"י בייכ עוה"ד מואייד מיעארי

נגד

הנתבעים 1.איגור רומננקי

2.מיכאל בן ארוש

3.רואי ברזילי

4.מדינת ישראל - משטרת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרח)

פסק דין

1. לפני תביעה לפיצויים בגין נזקים אשר נגרמו לתובעים באירוע מיום 3.6.03 אשר במהלכו הושפל והוכה, לטענתם, התובע 1 על ידי מספר שוטרים באזור שער האריות שעה שהיה במקום עם בנו – הוא התובע 2.
2. הנתבעים אינם מכחישים את עצם קיומו של האירוע, אולם טוענים כי התיאורים של התובע 1 רחוקים מהמציאות. הנתבעת 4 אף אינה מכחישה שנפל פגם בהתנהלות השוטרים או חלק מהם כלפי התובע 1, באופן שבו בוצע החיפוש עליו. לטענתה לא היה פסול בעצם החיפוש על גופו של התובע, אלא רק באופן בו הוא בוצע.
3. לטענת הנתבעים, לשוטרים לא הייתה סיבה להתנכל דווקא לתובע 1, ולולא התנהגותו המתריסה כלפי הנתבעים, סירובו הראשוני להציג תעודת זהות וניסיונו לעזוב את המקום קודם שהסתיימה בדיקת התעודה, לא חיו השוטרים מבצעים חיפוש על גופו, דבר שהוביל להתנהגות אלימה מצדו ולעיכוּב.
4. הנתבעים מכחישים את טענת התובעים לאלימות כלפי התובע 1, למעט הצורך להשתלט עליו עקב התנגדותו האלימה לביצוע חיפוש.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאחיורי ואח' נ' רומנקי ואח'

- 1 .5 הנתבע 3 טופל באופן משמעותי וקיבל הערת מפקד על אופן התנהלותו באירוע.
- 2 .6 התובעים והנתבעים 1 – 3 נתנו עדות.
- 3 .7 התובעים הגישו כראיה מטעמם את חוות דעתה של הפסיכיאטרית ד"ר אומימה
4 פרחאת.
- 5 .8 הנתבעים הגישו כראיה מטעמם את חוות דעתה של הפסיכיאטרית ד"ר אנה רם.
- 6 .9 ד"ר גדעון רצוני מונה כמומחה מטעם בית המשפט בתחום הפסיכיאטריה.
- 7 **עדויות התובעים**
- 8 .10 התובע 1 הצהיר כי בתאריך 3.6.03 חלף עם בנו, התובע 2, לכיוון מסגד אלאקצא דרך
9 שער האריות (התובע 1, סעיף 3 לתצהיר). בכניסה לשער עמדו שוטר "כחולי" ומספר
10 שוטרי משמר הגבול. השוטר הכחול ביקש מהתובע להציג לו תעודת זהות. כשהציג
11 התובע את התעודה לשוטר, אמר לו השוטר בלעג "איזה פרצוף יש לך" (התובע 1,
12 סעיף 3ב לתצהיר). בעקבות התנהגות השוטר התפתח ויכוח בין התובע 1 ובין השוטר,
13 אשר בסופו הכריז השוטר שהוא רוצה לערוך על התובע חיפוש (התובע 1, סעיף 3ג
14 לתצהיר).
- 15 .11 התובע 1 הצהיר כי: "אני הסכמתי כי יערוך עלי את החיפוש בתנאי שהחיפוש יעשה
16 בתחנה ולא ברחוב למראה עיני העוברים והשבים ובמיוחד לעיני בני שהיה אז בן 10
17 שנים בלבד. יצוין כי כמה מטרים משם, 3-5 מטרים בלבד, ישנה תחנת משטרה
18 שניתן היה לבצע בה את החיפוש. כשאמרתי לשוטר לעשות את החיפוש שם, הוא
19 אמר שאין לו מפתח ושאלם לא אסכים אז ישתמש בכוח" (התובע 1, סעיף 3ג לתצהיר).
- 20 .12 התובע הצהיר עוד כי: "כאמור, השוטר סירב לערוך חיפוש במקום מוסתר, והוא
21 ביקש ממני להרחיק את הילד. אני ביקשתי לדעת מדוע והשוטר השיב "שלא יראה
22 מה עומדים לעשות לאבא שלו". השוטרים דיברו ביניהם והשוטר הכחול ביקש משני
23 שוטרי המג"ב לשים את פניי על הקיר. השוטר אמר "שים אותו על הקיר ואם יתנגד
24 נגיד שתקף אותך" (התובע 1, סעיף 3ג לתצהיר).
- 25 .13 לפי תצהיר התובע: "שני מגבניקים תפסו אותי ודחפו את ראשי לכיוון הקיר.
26 כתוצאה מכך, נחבלתי בראשי בצד שמאל וכן נחבלתי בכתף השמאלי. פתאום, וללא
27 כל סיבה, שוטרי המג"ב הנחיתו מכותיהם עלי בכל חלקי גופי לרבות ובמיוחד במוטן
28 ימין ובגב" (התובע 1, סעיף 3ד לתצהיר).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

14. התובע הצהיר כי: "אחרי המכות הזעקה ניידת משטרה למקום ובה היו שני חיילים. הנ"ל העבירו אותי יחד עם בני ו- 2 שוטרי המג"ב לתחנת המשטרה בקישלה, שם נחקרתי בחשד של תקיפת שוטר!!!" (התובע 1, סעיף 3ה לתצהיר).
15. התובע 1 הצהיר כי החוקר לא רשם את גרסתו המלאה והתעלם מאותו חלק בהודעה אשר מתייחס לתקיפת השוטרים. מסיבה זו הוא סירב לחתום על ההודעה בסוף החקירה (התובע 1, סעיף 3ו לתצהיר).
16. מתצהיר התובע לא ניתן להבין האם נערך בסופו של דבר חיפוש. בהודעה שנגבתה ממנו ביום האירוע כחשוד בתקיפת שוטרים הוא מסר כי אחרי החיפוש אמרו השוטרים שהוא תקף אותם (שורות 39 – 40 להודעה).
17. השוטר "הכחולי" אליו מתייחס התובע בתצהירו הוא הנתבע 3 – רועי ברזילי. שוטרי מג"ב הם הנתבעים 1 ו- 2 - איגור רומננקו ומיכאל בן ארוש. למען הנוחות יכונה הנתבעים בשמותיהם.
18. בהודעה שנגבתה ממנו ביום האירוע מסר התובע כי רועי ברזילי ביקש ממנו לעמוד עם פניו לקיר (שורה 17 להודעה). הוא אמר שלא יעמוד עם פניו לקיר (שורה 18 להודעה) ובעקבות זאת אמר רועי ברזילי שהוא מבקש לערוך חיפוש (שורה 19 להודעה). התובע ביקש שיקחו אותו לתחנה לצורך עריכת חיפוש, התעורר ויכוח האם החיפוש יערך במקום (שורה 22 להודעה) והתובע ביקש שלא יערך חיפוש ליד בנו.
19. לפי הודעתו זו של התובע, איגור רומננקו שם את ידיו של התובע מאחור, והשוטר השני נתן לו בעיטה עם הרגל (שורות 30 – 31 להודעה).
20. התובע 2 הצהיר כי הוא זוכר שהלך עם אביו בכוונה להתפלל במסגד אל אקצה (התובע 2, סעיף 5 לתצהיר). הוא ראה את השוטרים מתנפלים על אביו ומתחילים להרביץ לו, הוא פחד והתחיל לבכות ולצעוק כמו משוגע (התובע 2, סעיף 7 לתצהיר).
- עדויות הנתבעים**
21. מיכאל בן ארוש ואיגור רומננקו שירתו במועד הרלבנטי במג"ב. הם היו מוצבים בעמדה בשער האריות יחד עם רועי ברזילי (מיכאל בן ארוש ואיגור רומננקו, סעיף 3 לתצהירים).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

22. התפקיד של הנתבעים 1 - 3 היה לאבטח את האזור ולבדוק אנשים חשודים, למנוע פעילות חבלנית עוינת ולשמור על הסדר (מיכאל בן ארוש, איגור רומננקו ורועי ברזילי, סעיף 3 לתצהירים).
23. רועי ברזילי הצהיר: "בשעות אחר הצהריים, הגיע למקום אדם בעל חזות חשודה. פניתי אליו וביקשתי ממנו להציג תעודה מזהה לכדיקה שגרתית. התובע לא נשמע לבקשה ואמר דברים כגון "למה מי אתה בכלל" תוך שהוא עושה פרצופים ומתנהג באופן שניכר ממנו חוסר שקט וחוסר רצון לשתף פעולה. חזרתי על בקשתי ושאלתי אותו מדוע הוא עושה פרצופים. התובע נתן לי את תעודת הזהות תוך שהמשיך לנהוג בחוסר סבלנות מופגן ולצעוק" (רועי ברזילי, סעיף 4 לתצהיר).
24. רועי ברזילי הצהיר כי: "ביקשתי מהתובע לעמוד בצד ולהרגע בזמן שאני בודק את תעודת הזהות שלו אל מול המסוף. התובע אמר כי הוא ממהר וכי הוא מתכוון ללכת ומצידו שהתעודה תשאר אצלי עד לאחר התפילה והחל להתקדם. קראתי לתובע לעצור ושני שוטרי מג"ב שהיו עימי אשר הבחינו במתרחש ניגשו לכיווני" (רועי ברזילי, סעיף 5 לתצהיר).
25. מיכאל בן ארוש הצהיר כי "התובע החל להתנווכח עם רועי והחלו חילופי דברים. התובע מסר את התעודה ורועי אמר לתובע להרגע ולעמוד בצד בזמן שהוא בודק את התעודה מול המסוף אך התובע סרב בתוקף" (מיכאל בן ארוש, סעיף 4 לתצהיר).
26. לפי תצהירו של איגור רומננקו: "בין רועי לתובע החלו חילופי דברים שניכר מהם ומהתנהגותו כי הוא אינו מרוצה מכך שביקשו ממנו להזדהות ומכך שאנו גורמים לו להתעכב. התובע נראה לחוץ וממהר" (איגור רומננקו, סעיף 4 לתצהיר).
27. מיכאל בן ארוש הצהיר כי: "בשלב זה, לאור התנהגותו החשודה של התובע ביקשנו לערוך חיפוש כללי חיצוני על גופו מדובר בחיפוש כללי קצר על הגוף, בלבוש מלא שמטרתו לוודא אי הימצאותם של נשק וחפצים מסוכנים אחרים" (מיכאל בן ארוש, סעיף 5 לתצהיר). דברים דומים הצהיר איגור רומננקו. לפי תצהירו מדובר בחיפוש כמו שמבוצע לפעמים בכניסה למתחמים סגורים שמטרתו לוודא אי הימצאותם של אמצעי לחימה וחפצים מסוכנים (איגור רומננקו, סעיף 5 לתצהיר).
28. מיכאל בן ארוש הצהיר כי: "התובע התנגד לעריכת החיפוש במקום והחל לצעוק. בשער האריות קיימת עמדה סגורה (נקודה) אולם באותו היום היא היתה סגורה ולנו לא היה מפתח ואסור היה לנו לעזוב את העמדה. ניגשתי אליו עם איגור וביקשנו

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 שיסתובב. התובע התפרע ואף נתן בעיטה שפגעה בברכו של איגור. כדי להשתלט על
2 התובע תפסנו אותו אני ואיגור כל אחד ביד אחרת; אני תפסתי את יד שמאל שלו
3 ואיגור את יד ימין והצמדנו אותו לקיר" (מיכאל בן ארוש, סעיף 6 לתצהיר).
- 4 29. איגור רומננקו הצהיר כי: "התובע התנגד לעריכת החיפוש במקום שכן מדובר במקום
5 פומבי. בשער האריות קיימת עמדה סגורה (נקודה) אולם באותו היום היא היתה
6 סגורה ולנו לא היה מפתח ואסור היה לנו לעזוב את העמדה. הסברתי לתובע כי
7 מדובר בחיפוש חיצוני לא מדוקדק. התובע המשיך לצעוק ולהתפרע. ניגשתי אליו עם
8 מיכאל וביקשנו שיסתובב והוא דחף אותנו. בתגובה, תפסנו אותו אני ומיכאל כל אחד
9 ביד אחרת, אני תפסתי את יד ימין שלו ומיכאל את יד שמאל, קיפלנו לו את הידיים
10 והצמדנו אותו לקיר על מנת להשתלט עליו. התובע המשיך להתנגד ונתן בעיטות
11 ברגליו שאחת מהן פגעה בי בברך שמאל" (איגור רומננקו, סעיף 6 לתצהיר).
- 12 30. רועי ברזילי הצהיר כי הוא ביקש מהתובע להסתובב ולא לזוז בתקווה שהוא יירגע, וכי
13 "התובע דחף את שוטרי מג"ב אשר ניגשו אליו ובתגובה אלה תפסו אותו בידי
14 והצמידו אותו לקיר. התובע המשיך להתנגד ואף בעט באחד משוטרי המג"ב בברך"
15 (רועי ברזילי, סעיף 5 לתצהיר).
- 16 31. מיכאל בן ארוש ואיגור רומננקו הדגישו בתצהירים כי: "מעבר לתפיסת ידיו והצמדתו
17 לקיר לא נקטנו כלפי תובע באלימות כלשהי לאורך כל האירוע" (מיכאל בן ארוש
18 ואיגור רומננקו, סעיף 7 לתצהירים).
- 19 32. רועי ברזילי הצהיר כי: "ברצוני להדגיש כי אני עצמי לא נגעתי בתובע כלל והייתי
20 מרוחק ממנו מרחק קצר. כמו כן מיכאל ואיגור רק תפסו את התובע בשתי ידיו
21 והצמידו אותו לקיר. מעבר לכך לא נקטנו כלפי התובע בכוח או באלימות כשלהי
22 לאורך כל האירוע" (רועי ברזילי, סעיף 8 לתצהיר).
- 23 33. בן ארוש ורומננקו הצהירו כי: "לאור התנהגותו האלימה, הודענו לתובע כי הוא
24 מעוכב לתחנה בגין תקיפת שוטר והזמנו ניידת משטרה לקחת אותו להמשך טיפול
25 בתחנת מרחב דוד. טרם הגעת הניידת ביצענו על התובע חיפוש חיצוני שטחי לפני
26 שהוא מוכנס לניידת ולתחנה" (מיכאל בן ארוש ואיגור רומננקו, סעיף 8 לתצהירים).
- 27 "עם הגעת הניידת, התובע עלה לניידת ללא שימוש בכוח ומשם נלקח להמשך טיפול
28 בתחנה" (מיכאל בן ארוש ואיגור רומננקו, סעיף 9 לתצהירים).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 34. גם לפי תצהירו של רועי ברזילי, לאור התנהגותו של התובע הוא הזמין למקום ניידת
2 והודיע לו שהוא מעוכב לחקירה. השוטרים ביצעו חיפוש חיצוני קצר על גופו על מנת
3 לוודא העדרם של אמצעי לחימה טרם הכנסתו לניידת ולקייחוחו לתחנה (רועי ברזילי,
4 סעיף 6 לתצהיר).
- 5 35. מיכאל בן ארוש מילא דו"ח פעולה לגבי האירוע וכן דו"ח על ביצוע עיכוב. איגור
6 רומננקו ורועי ברזילי מסרו ביום האירוע הודעות במסורה.
- 7 **התלונה שהגיש התובע למח"ש**
- 8 36. ביום 22.6.03 הגיש התובע באמצעות המוקד להגנת הפרט תלונה למח"ש ודרש לחקור
9 את המקרה ולהעמיד לדין את המעורבים. התלונה צורפה לתצהירו של התובע וסומנה
10 א'.
- 11 37. ביום 30.5.04 התקבלה תשובת מח"ש לפיה הוחלט לסגור את התיק ולא להמשיך
12 בחקירה משיקולי עניין ציבורי (התשובה צורפה כנספח ז' לתצהיר התובע).
- 13 38. המוקד להגנת הפרט הגיש ערר ליועץ המשפטי לממשלה וביום 31.5.04 התקבלה
14 תשובת היועץ המשפטי לממשלה לפיה הוחלט לפתוח את התיק מחדש (התשובה
15 צורפה כנספח י' לתצהיר התובע).
- 16 39. רועי ברזילי הועמד לדין משמעתי בגין שימוש לרעה בכוח המשרה. בסופו של החליך
17 הוא קיבל הערת מפקד כמפורט להלן:
- 18 "השוטר זומן להערת מפקד מכיוון שבתאריך 6/3/03 בהיותו בתפקיד ביחד עם 2
19 שוטרי מג"ב בשער האריות עיכב השוסד את המתלונן שעבר עם בנו בן ה- 10 בצורה
20 לא נאותה. בתהליך העיכוב הורה למתלונן להסתובב כשפניו לקיר וידיו מורמות, דבר
21 שגרם לפגיעה בכבודו ובפרטיותו"
22 כן נכתב כי:
- 23 "ניתנת לך בזה הערת מפקד על התנהגות שאינה הולמת בכך שבעצם המעשה
24 השפלת ופגעת בכבוד המתלונן, וזאת לעיני בנו במקום ציבורי ללא הצדקה ובניגוד
25 לנהלים..."
- 26 **גרסאות הנתבעים**
- 27 40. סתירות משמעותיות התגלו בגרסאות הנתבעים במספר נושאים מהותיים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאחיווי ואח' ני רומננקי ואח'

41. מיכאל בן ארוש הצהיר, כאמור, כי לאור התנהגותו החשודה של התובע ביקשו לערוך עליו חיפוש חיצוני (סעיף 5 לתצהיר). דברים דומים הצהיר איגור רומננקו. לפי תצהירו של רומננקו, מדובר בחיפוש כמו שמבוצע לפעמים בכניסה למתחמים סגורים, אולמות ספורט וכד' שמטרתו לוודא אי הימצאותם של אמצעי לחימה וחפצים מסוכנים (סעיף 5 לתצהיר).
42. בחקירה הנגדית השיב מיכאל בן ארוש כי רועי ברזילי הוא שביקש שיערכו על התובע חיפוש (עמוד 5 לפרוטוקול).
43. לפי ההודעה שמסר רועי ברזילי ביום האירוע הוא לא ביקש לערוך על התובע חיפוש (שורה 25 להודעה). הוא חזר על דברים אלה בחקירה הנגדית והשיב כי: "אותי לא עניין לבצע עליו חיפוש כל עוד אין לי עוד חשד מסוים, אין לי למה לבצע עליו חיפוש" (עמוד 17 לפרוטוקול).
44. כאשר הופנתה תשומת לבו של מיכאל בן ארוש לכך שרועי ברזילי מסר בהודעתו הראשונה שהוא לא ביקש לערוך חיפוש על התובע השיב מיכאל בן ארוש כי את הדברים הוא אמר על סמך זיכרונו, ואולי זיכרונו מטעה אותו, לאור הזמן הרב שחלף (עמוד 7 לפרוטוקול). כאשר הופנתה תשומת לבו לכך שבתצהיר הוא לא כתב שרועי ביקש שיערכו חיפוש אלא "ביקשנו לערוך חיפוש" הוא השיב: "ביקשנו, זה יחסית כללי, כי זה יכול להיות כל אחד מאיתנו, גם רועי" (עמוד 7 לפרוטוקול).
45. בדו"ח הפעולה שערך מיכאל בן ארוש לא נזכר כלל החיפוש. כאשר נשאל על כך השיב שהוא היה יחסית חדש בשירות (עמוד 6 לפרוטוקול).
46. בהודעה שמסר איגור רומננקו ביום האירוע צוין כי נערך חיפוש (שורות 17 – 18 להודעה). לא צוין מי ביצע את החיפוש.
47. לשאלה האם הוא ביקש לערוך על התובע חיפוש, השיב רומננקו: "כן. אני לא זוכר אם אישית. אני זוכר שהוא התבקש שישתובב ויבצע עליו חיפוש" (עמוד 19 לפרוטוקול).
24. כאשר נאמר לאיגור רומננקו במהלך החקירה הנגדית שרועי טוען שהוא לא ביקש לערוך חיפוש השיב: "כמה שזכור לי מהחוקים, בסמכותי לערוך חיפוש על אדם שנראה לי חשוד. האווירה בצוות לא היתה ששוטר כחול מצווה לעשות חיפוש ואנו עושים אלא כל אחד יכול לפי שיקול דעתו לבצע חיפוש".
28. לשאלת בית המשפט מה היה שיקול הדעת במקרה זה, השיב רומננקו: "בן אדם מתנהג לא בסדר, הוא רצה לעשות מהומה, רצינו לערוך עליו חיפוש לראות שאולי

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומנקי ואח'

- 1 הוא לא מסתיר משהו, ולמה הוא מתנהג ככה. זו פעילות שגרתית מאד באותה
2 תקופה ובאותו מקום" (עמוד 20 לפרוטוקול).
- 3 48. בהודעה שמסר רועי ברזילי ביום האירוע הוא מסר: "ואז שוטרי מג"ב חשבו שהעניין
4 מסתבך, הם ראו, ואמרו לחשוד לעמוד בצד. הוא נעמד, ביקשתי ממנו שלא יזוז, הוא
5 ענה "אני לא עומד פה תפתח לי את הנקודה ותערוך לי שם חיפוש" (שורות 11 – 15
6 להודעה).
- 7 בחקירה הנגדית התבקש רועי ברזילי להתייחס לדברים אלה, אשר לכאורה אינם
8 מתיישבים עם עדותו כי הוא לא היה מעוניין לבצע חיפוש, והוא השיב: "הוא רצה
9 שאני אבצע חיפוש. אני לא רציתי לבצע חיפוש. רציתי לבדוק את תעודת הזהות ואם
10 הכל בסדר, לשחרר" (עמוד 17 לפרוטוקול).
- 11 49. לשאלה האם גם שוטרי מג"ב לא רצו לבצע חיפוש השיב רועי ברזילי: "אף אחד
12 מאיתנו לא רצה לבצע חיפוש באותו זמן" (עמוד 17 לפרוטוקול).
- 13 50. בתצהיר העדות הראשית הצהיר רועי ברזילי כי הוא ביקש מהתובע להסתובב ולא
14 לזוז כדי שהוא יירגע (רועי ברזילי, סעיף 5 לתצהיר). בעת מסירת ההודעה במטרה
15 הוא נשאל מדוע ביקש מהתובע לפנות עם הפנים לקיר אם לא רצה לערוך לו חיפוש
16 והוא השיב: "רציתי שהוא ידגה הוא קילל בערבית ובעברית והכוונה שלי הייתה
17 לסיים עם הבדיקה כמה שיותר מהר ולשחרר אותו אם הוא לא דרוש" (שורות 9 – 12
18 לתודעה). זו הייתה גם גרסתו בחקירה הנגדית (עמוד 11 לפרוטוקול).
- 19 51. רועי ברזילי הועמד, כאמור, לדין משמעתי וננף. הנייפה מתייחסת להתנהלות במהלך
20 עיכוב התובע, ואין בה אזכור לחיפוש.
- 21 52. רועי ברזילי העיד על חיפוש שנערך לתובע 1 לפני העלייה לניידת (עמוד 15 לפרוטוקול)
22 אולם אין מדובר באותו חיפוש.
- 23 53. לשאלה מי ערך פיזית את החיפוש, השיב מיכאל בן ארוש: "אני ואיגור, אני לא זוכר
24 מי בדיוק, אך אני ואיגור תפסנו אותו ובצענו את החיפוש, אני לא זוכר מי מאיתנו
25 ביצע את החיפוש" (עמוד 10 לפרוטוקול).
- 26 54. איגור רומנקו לא זוכר מי ערך את החיפוש (עמוד 22 לפרוטוקול).
- 27 55. מיכאל בן ארוש העיד כי רועי לא היה במגע עם התובע (עמוד 9 לפרוטוקול).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

56. לאור הסתירות בגרסאות הנתבעים וההתעקשות של רועי ברזילי כי לא היה מקום לערוך חיפוש, לא היה צורך בחיפוש ולא נערך חיפוש, לא ניתן לקבל את טענת ב"כ הנתבעים לפיה ההחלטה לבצע חיפוש נבעה מהתנחלותו החשודה של התובע 1 וסירובו להזדהות.
- 4
- 5
- האם נעשה שימוש בכוח**
57. לפי תצהיר התובע: "שני מגבניקים תפסו אותי ודחפו את ראשי לכיוון הקיר. כתוצאה מכך, נחבלתי בראשי בצד שמאל וכן נתבלתי בכתף השמאלי. פתאום, וללא כל סיבה, שוטרי המג"ב הנחיתו מכותיהם עלי בכל חלקי גופי לרבות ובמיוחד במותן ימין ובגב" (התובע 1, סעיף 3 לתצהיר).
58. בדו"ח הפעולה שערך מיכאל בן ארוש ביום האירוע היה עליו לסמן האם השתמש בכוח במהלך האירוע. במקום הרלבנטי הוסיף מיכאל בן ארוש את המילה "סביר" לאחר המילים "השתמשת בכוח", וסימן כי היה שימוש בכוח. כתיאור האירוע המפורט באותו דו"ח אין אזכור של הפעלת כוח כלפי התובע 1 ואין תיאור של הכוח שהופעל.
59. לשאלה מדוע הוא הפעיל כוח כלפי התובע השיב איגור רומננקו: "כי פשוט הוא סירב שנערוך עליו חיפוש" (עמוד 19 לפרוטוקול). בהמשך הוא שוב נשאל זאת והשיב: "כשביקשנו ממנו להסתובב הוא דחף אותנו ואמר שהוא לא רוצה". לשאלה איך התובע דחף, השיב רומננקו: "לא זוכר" והדגים דחיפה עם שתי ידיים (עמוד 21 לפרוטוקול).
60. גרסתו של מיכאל בן ארוש בנוגע לדחיפה שונה. לשאלה איך בדיוק דחף אותם התובע השיב בן ארוש: "ביקשנו ממנו להתלוות טיפה הצידה כדי שזה לא יהיה ברוחב, רצינו לעשות את החיפוש במקום מוצנע, היינו אני ואיגור והוא הסתובב בהפגנתיות, תוך כדי פגע בנו, וכשתפסנו אותו ביד, אז הוא נתן את הבעיטה לאיגור. הדחיפה הייתה תוך כדי הסיבוב ההפגנתי" (עמוד 8 לפרוטוקול). ובהמשך: "תוך כדי הסיבוב שלו, בגלל שהיינו קרובים אליו, המגע יצר דחיפה" (עמוד 9 לפרוטוקול).
61. לרועי ברזילי גרסה שלישית בנוגע לדחיפה. בהודעה שמסר במשטרה ביום האירוע סיפר כי: "אחד המגבניקים ביקש ממנו להפסיק להתחצף, הם היו קרובים אחד לשני, בתגובה החשוד דחף את המגבניק ואז שני המגבניקים השתלטו עליו, לאחר שהוא נרגע, הם עזבו אותו" (שורות 15 – 18 להודעה).
- 29

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 62. בהודעה רשם רועי כי התובע דחף אחד משוטרי מגיב. בתצהיר הוא כתב שהוא דחף
2 את השניים. לשאלה מה יותר נכון השיב רועי: "לא יודע. יכול להיות שההודעה יותר
3 נכונה, כי זה היה סמוך לאירוע" (עמוד 14 לפרוטוקול).
- 4 63. סתירות התגלו גם ביחס לגרסה לפיה התובע בעט במיכאל בן ארוש ובאיגור רומננקו.
5 64. מיכאל בן ארוש הצהיר כי: "... ניגשתי אליו עם איגור וביקשנו שיסתובב. התובע
6 התפרע ואף נתן בעיטה שמגעה בברכו של איגור. כדי להשתלט על התובע תפסנו אותו
7 אני ואיגור כל אחד ביד אחרת; אני תפסתי את יד שמאל שלו ואיגור את יד ימין
8 והצמדנו אותו לקיר" (מיכאל בן ארוש, סעיף 6 לתצהיר).
- 9 65. רומננקו מסר גרסה אחרת בהודעתו במשטרה. לפיה גרסתו, התובע בעט בהם כשהוא
10 כבר היה עם הגב אליהם ולאחר שאיגור קיפל לו את יד ימין ומיכאל קיפל לו את
11 שמאל (שורות 7 – 9 להודעה).
- 12 66. התובע 1 העיד, כאמור, כי: "הלחול אמר להם לתפוס אותי ואם הוא יתנגד נגיד שהוא
13 תקף אותך, שמו אותי בקיר ונתנו לי מכות" (עמוד 14 לפרוטוקול).
- 14 קביעתי לפיה ספק אם הייתה הצדקה לבצע חיפוש על התובע, משליכה גם על טענת
15 בייכ הנתבעים בסיכומים לפיה למעט תפיסת ידיו של התובע והצמדתו לקיר נוכח
16 התנגדותו האלימה לביצוע החיפוש, לא ננקטה כלפיו שום אלימות לאורך כל שלבי
17 האירוע.
- 18 67. אני מעדיפה את עדותו של התובע 1 לפיה הופעלה עליו אלימות במהלך האירוע. יחד
19 עם זאת התרשמתי כי התובעים הפריזו בתיאור האלימות, וזאת בין היתר בשל חוסר
20 העקביות בגרסאות שמסר התובע 1 ועדותו הכללית של התובע 2.
- 21 68. בתצהיר העדות הראשית הצהיר התובע 1 כי איגור רומננקו ומיכאל בן ארוש תפסו
22 אותו ודחפו את ראשו לכיוון הקיר, וכתוצאה מכך הוא נחבל בראשו ובכתף שמאל
23 ובנוסף "פתאום, וללא כל סיבה, שוטרי המג"ב הנחיתו מכותיהם עלי בכל חלקי גופי
24 לרבות ובמיוחד במוח ימין ובגב" (התובע 1, סעיף 31 לתצהיר).
- 25 69. בהודעה שנגבתה מהתובע 1 במשטרה מופיעות שתי גרסאות של התובע בנוגע לתקיפה.
26 בתחילת ההודעה הוא מסר שאיגור רומננקו החזיק את ידיו מאחור והשוטר השני נתן
27 לו מכה בגב עם הרגל (שורות 30 – 31 להודעה). בהמשך הוא מסר שרועי ברזילי החזיק
28 את ידיו מאחור בזמן ששני שוטרי מגיב ביחד תקפו אותו (שורה 38 להודעה).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 לשאלה מי היכה אותו, השיב התובע 1 בחקירה הנגדית: "לא יודע, כי הייתי עם
2 הפנים לקיר" (עמוד 14 לפרוטוקול).
- 3 מהשאלות שנשאל התובע במהלך חקירתו עולה כי הוא התלונן על כך שחיכו אותו בגב
4 ובבטן (שורה 34 להודעה).
- 5 בחקירה הנגדית השיב: "אגרופים בגב ובבטן, קיבלתי גם מכה בפרצוף ובכתף
6 מהקיר. גם במותני" (עמוד 14 לפרוטוקול).
- 7 לשאלה האם הוא זקוק לטיפול רפואי השיב התובע בחקירה כי חכתף שלו כואבת
8 בגלל שהשוטר תפס לו אותה (שורות 42 – 43 להודעה).
- 9 70. תיאור האירוע, כפי שמופיע בחוות הדעת של ד"ר אומימה פרחאת, חמור יותר מזה
10 שתיאר התובע 1 בבית המשפט:
- 11 "חיללים דרשו לבדוק את האב. האב ביקש חיפוש ביחידות ולא בנוכחות בנו אשר
12 נראה מפוחד מהסיטואציה. בקשתו לא נענתה והיה שימוש בבוץ פיזי נגד האב, אשר
13 הוכה בקצה הנשק ונעכו את מניו בקיר."
- 14 71. התובע 2 הצהיר כי הוא ראה את השוטרים מתנפלים על אביו ומתחילים להרביץ לו,
15 הוא פחד והתחיל לבכות ולצעוק כמו משוגע (התובע 2, סעיף 7 לתצהיר). בחקירה
16 הנגדית הוא השיב שהוא לא זוכר כמה שוטרים היו שם (עמוד 27 לפרוטוקול). לשאלה
17 האם הוא זוכר איך הכו את אביו, השיב התובע 2: "דחפו אותו לקיר ונתנו לו מכות"
18 (עמוד 27 לפרוטוקול).
- 19 72. בחוות הדעת של ד"ר רצוני די"ר רם אין תיאור מפורט של האירוע. די"ר רצוני התייחס
20 בחקירתו הנגדית לגרסת התובע 2 והשיב כי התיאורים שלו היו ברורים ומדויקים
21 והתאימו לתמונה הכללית (עמוד 16 לפרוטוקול).
- 22 73. התובע צירף לתצהירו תעודה רפואית שניתנה לו יום לאחר האירוע. התעודה איננה
23 קריאה במלואה אולם ניתן להבין שהתובע התלונן על כאב בראש, בכתף ובצוואר
24 ושריטה. לא ניתן להבין מהתעודה את מיקום השריטה.
- 25 **הגורמים לאירוע**
- 26 74. לפי תצהיר התובע, כשהוא הציג את התעודה לשוטר, אמר לו השוטר בלעג "איזה
27 פרצוף יש לך" ובעקבות התנהגות השוטר התפתח ויכוח בינו ובין השוטר, אשר בסופו
28 הכריז השוטר שהוא רוצה לערוך על התובע חיפוש (התובע 1, סעיף 13 לתצהיר).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' ני רומננקי ואח'

- 1 לשאלה איך הוא הגיב לדברים שאמר לו השוטר לאחר שהוא מסר לו את התעודה,
2 השיב התובע בחקירתו הנגדית: "שאלתי למה הוא מדבר ככה וביקשתי שידבר יפה".
3 הוא אמר שידבר איך שהוא רוצה ואח"כ התפתח ויכוח והוא אמר שיעשה מה שהוא
4 רוצה וישאיר אותי שעות" (עמוד 14 לפרוטוקול).
- 5 76. בחקירתו במשטרה מסר רועי ברזילי כי אחד משוטרי מגייב ביקש מהתובע להפסיק
6 להתחצף (שורה 16 להודעה). לשאלת בית המשפט האם זה היה הטריגר לאירוע השיב
7 רועי ברזילי: "אני לא זוכר, אך יכול להיות מאוד שכן. לשאלת ב"כ הנתבעים האם
8 הבנתי את השאלה, אני עונה כי כן, ויכול להיות, ואני לא זוכר בדיוק מה שקרה"
9 (עמוד 16 לפרוטוקול).
- 10 77. איגור רומננקו מסר בהודעתו כי כאשר רועי ביקש תעודת זהות, התובע "עשה
11 פרצופים". כאשר נשאל מה זה "עושה פרצופים" השיב: "ההחזעה שלי כתובה משהו
12 לפני עשור. קשה לי לענות על השאלה" כאשר נשאל על ידי בית המשפט מה הכוונה
13 בביטוי זה, השיב: "יכול להיות שעשה פרצופים שהוא לא מרוצה" (עמוד 20
14 לפרוטוקול).
- 15 78. רועי ברזילי מסר בהודעתו כי בכל מהלך האירוע התובע צעק וקילל (שורות 23 – 24
16 להודעה). רומננקו מסר בחקירתו במשטרה כי: "הוא מלמל דברים בערבית שזה
17 נשמע לי כמו קללות" (שורות 23 – 24 להודעה).
- 18 79. מהתעודה הרפואית עולה כי התובע מסר שהיה מעורב במריבה/ויכוח (Quarrel).
- 19 80. בחקירה הנגדית נשאל התובע 1: "אם היית פשוט נותן את תעודת הזהות שלך
20 וממתין, נותן להם לסיים את הבדיקה, הם היו מחזירים לך את התעודה ולא היה
21 קורה האירוע" והתובע 1 השיב: "אם הוא היה מדבר איתי יפה ולא אומר מה הפרצוף
22 הזה, הכל היה הולך בסדר" (עמוד 13 לפרוטוקול).
- 23 81. מהראיות עולה כי בין הצדדים התפתח ויכוח וככל הנראה הוחלפו מילים בטונים
24 גבוהים.
- 25 82. דברים אלה אינם מצדיקים את ההתנהלות כלפי התובע, לרבות עריכת החיפוש
26 והאלימות שהופעלה כלפיו, אשר בגינם אחראים הנתבעים לפצות את התובע.
- 27 83. יחד עם זאת התנהלות התובע 1, כפי שפורטה לעיל, הביאה, בחלקה, לידי האשם של
28 הנתבעים והדבר יבוא לידי ביטוי בגובה הפיצוי שיופסק.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

1 סעיף 65 לפקודת הניקין קובע כי:

2 "נתבע שגרם לנזק באשמו, אלא שהתנהגותו של התובע היא שהביאה
3 לידי האשם, רשאי בית המשפט לפטור אותו מחבותו לפצות את
4 התובע או להקטין את הפיצויים בכל שבית המשפט יראה לצדק."

5 על ההתנהגות הפוטרת את הנתבע מהחבות לפיצוי או מפחיתת ממנה נאמר בע"א
6 47/57 גנוט נ' נידרהופר, פ"ד יב (2) 1235 (1958):

7 "זוהי התנהגות, אשר בה יש לראות, במסיבות העניין, ובעיקרו של
8 דבר, את מקור הרעה, או, לפחות, אחד ממקורותיה הראשיים."

9 ובע"א 668/71 מורגנשטרן נ' דימנשטיין, פ"ד כו(2) 841 (1972):

10 "במלים אחרות, זוהי התנהגות קנטרנית, העשויה לעורר אצל אדם
11 רגיל את התגובה שהיתה במקרה הנדון, והיא אינה עוברת בנסיבות
12 המקרה את גבול הסבירות והנחיצות."

13 וראו לעניין זה גם את ע"א 667/77 דדון נ' אטיאס, פ"ד לב(2) 169 (1978).

14 בפרשת דדון הופחת הפיצוי ב- 50% בשל התנהגות קנטרנית, תוקפנית ובלתי מנומסת
15 של התובעת.

נזקי התובע 1

17 84. מספר פסקי דין התייחסו לגובה הפיצוי הראוי במקרים של נזק לא ממוני שאינו נלווה
18 לנזק פיזי. בפסק דין אשר התייחס למקרה בו שוטרים תקפו אדם שלא כדין, באלמות
19 פיזית ומילולית, ערכו לו חיפוש ועיכוב שלא כדין והביאו לכך שהוא נעצר ללא כל
20 הצדקה למשך 48 שעות, חויבו הנתבעים לשלם פיצוי בגין נזק לא ממוני בסכום של
21 40,000 ₪ (ע"א (מחוזי י-ם) 1311/00 ג'ודה נ' אברהם (פורסם במאגרים, 17.12.2000)).

22 85. בפסק דין שניתן על ידי בתי"א (שלום י-ם) 8090/01 צפדי נ' רן (פורסם במאגרים,
23 28.6.2006) נפסק פיצוי בסך 40,000 ₪ במקרה של תקיפה והגבלת חירות.

24 86. בתי"א (שלום י-ם) 7793/05 קצין נ' אביטן (פורסם במאגרים, 8.6.2006) נפסק במקרה
25 של תקיפה פיצוי בסך 15,000 ₪ בגין כאב וסבל ובנוסף פיצויים עונשיים בסכום של
26 10,000 ₪.

27 87. בתי"א (שלום י-ם) 1279/05 כהן נ' קצקא (פורסם במאגרים, 12.4.2007) נפסק פיצוי
28 בסכום של 35,000 ₪ בגין כאב וסבל בעקבות תקיפה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאה'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 88. בת"א (שלום י-ם) 16051/08 נטורה נ' נטורה (פורסם במאגרים, 17.5.10), שניתן אף
2 הוא על ידי, נפסקו לתובעת בגין שלושה אירועי תקיפה סכומים של 20,000-30,000 ₪.
- 3 89. בת"א (שלום י-ם) 8545/09 חסן נ' משטרת ישראל (פורסם במאגרים, 29.4.2014)
4 נפסק פיצוי בסך של 50,000 ₪ בגין נזק לא ממוני לאדם ששוטר כינה אותו בשמות
5 גנאי, תקף אותו ושבר את אפו.
- 6 90. כפי שכתבתי בפסק הדין שניתן בעניין צפדי, ניתן ללמוד מתהוראות שנקבעו בחוקים
7 שונים בדבר פיצויים ללא הוכחת נזק, כמו למשל סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע,
8 התשכ"ה-1965; סעיף 5(ב) לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה
9 למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, התשס"א-2000; סעיף 10 לחוק שוויון
10 ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988. בחוקים אלה נקבע כי בית המשפט יכול לפסוק
11 פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום של עד 50,000 ₪. אכן סעיפים אלה כוללים הוראות
12 ייחודיות ומפורשות בעניינים ספציפיים, אך ניתן ללמוד מהם על סדר הגודל של
13 הפיצוי הראוי.
- 14 91. אני פוסקת לתובע 1 פיצוי בגין חזק הלא ממוני בסך 20,000 ₪.
- 15 92. הפיצוי משקלל את האלימות שהופעלה כלפי התובע ואת החיפוש והעיכוב המיותרים.
16 כן משקלל הפיצוי את התנהגותו של התובע.
- 17 93. הסכום נכון להיום ואין להוסיף לו הפרשי הצמדה וריבית.
- 18 94. אין בחומר שהוגש כדי לתמוך בטענת התובע 1 לפיה בעקבות האירוע הוא נעדר
19 מעבודתו ונגרם לו הפסד השתכרות.
- 20 **התובע 2**
- 21 95. אין מחלוקת כי התובע 2 היה נוכח במקום בזמן האירוע. לפי עדויות התובעים הוא
22 נלקח יחד עם התובע 1 לתחנת המשטרה.
- 23 96. לפי חוות דעתה של די"ר אומימה פרחאת בעקבות האירוע נותרה לתובע 2 נכות צמיתה
24 בגובה 10%.
- 25 97. לפי חוות דעתה של די"ר אנקה רם התובע 2 פיתח בילדותו חרדת נטישה והיתלות
26 מוגברת וייתכן שהאירוע הנקודתי נשוא התביעה הביא להחמרה זמנית במצבו, לאור
27 רגישותו המיוחדת.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

98. די"ר גדעון רצוני קבע בחוות דעתו כי בעקבות האירוע סבל התובע מסימפטומים
1 וסימנים שהתאימו לנכות נפשית בשיעור של 10% למשך חמש שנים.
2
99. לטענת הנתבעים התובע 2 נפגע משני אשר חלה בעניינו הלכת **אלסוחה** (רע"א 444/87
3 **אלסוחה נ' עזבון דהאן**, פ"ד מד(3) 397 (1990)) ומאחר והוא אינה עומד בתנאים
4 שנקבעו על פי אותה הלכה, יש לדחות את תביעתו.
5
100. טענת הנתבעים לפיה התובע 2 הינו נפגע משני ואינו עומד בתנאי הלכת **אלסוחה** עלתה
6 לאחר סיום שמיעת הראיות ולטענת התובעים מדובר בהרחבת חזית אסורה.
7
- לטענת התובעים, לו הייתה עולה הטענה בשלב מוקדם יותר, היה התובע 2 בוחר
8 בוודאות להמשיך את ניהול התיק בדרך שונה. לטענתו, ההחלטה לא לחקור את
9 המומחים ובמיוחד את מומחה בית המשפט כמו גם התחלטה לא להזמין עדים
10 מסוימים, נבעו מאותם שיקולים ולאור המצב בו היה נתון התיק.
11
- התובעים מפנים להחלטת בנינים שניתנה בת"א (מחוזי ת"א) 1505/99 מ"י נ' **בן ברוך**
12 (פורסם במאגריס, 17.3.03). באותו מקרה הועלתה לראשונה הטענה בדבר אי
13 התקיימותם של היסודות שנקבעו בפרשת **אלסוחה** במסגרת תחשיב הניק שהוגש
14 מטעם המדינה, ובית המשפט ציין כי יתכן שדי היה במועד בו הועלתה הטענה כדי
15 להביא לדחייתה – אך קבע כי בנסיבות אותו מקרה יש לדחות את הטענה גם לגופה.
16
101. לגופו של עניין טוענים התובעים כי מתיאור האירוע עולה כי שני התובעים נתקלו
17 ביחס אלים ומשפיל מצידם של הנתבעים ושניהם נפגעו באופן ישיר ממעשיהם או
18 מחדליהם. לטענתם, שניהם עוכבו בפועל, שלא כדין, שניהם הושפלו, שניהם היו
19 מאוימים, שניהם הובהלו לתחנת המשטרה, שניהם חוו את שלא היו צריכים לחוות
20 מצדם של הנתבעים.
21
102. בתשובה לטענת התובעים טוענים הנתבעים כי התובעים הם שמרחיבים חזית כאשר
22 הם טוענים שהתובע 2 נפגע ישיר. לטענתם, כל נסיבות התיק מלמדות באופן ברור כי
23 פגיעתו הנטענת של התובע 2 נגרמה עקב נוכחותו במקום והיותו עד לאירוע ואין טענה
24 לפגיעה ישירה מצד השוטרים. עוד לטענת הנתבעים, התובע 2 לא נבדק ע"י השוטרים,
25 לא נערך עליו חיפוש, הוא לא נעצר וממילא לא נוצר שום מגע פיזי או מילולי בינו לבין
26 מי מבין השוטרים בכל מחלק האירוע.
27
103. ההתייחסות אל התובע 2 בכתב התביעה היא כאל נפגע ישיר, ולא נפגע משני.
28

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ/ רומננקי ואח'

- 1 בסעיף 23 לכתב התביעה נטען כי "עקב ובגין האירוע שלעיל סבל התובע 2 מפגיעה
2 נפשית חמורה, המתבטאת בהתקפי חרדה, דיכאון, אי שליטה בצרכים אישיים,
3 חוסר שינה...ועוד הפרעות נפשיות שונות..."
- 4 בסעיף 26 לכתב התביעה נטען כי: "זאת ועוד, עקב ובגין האירוע שלעיל סבלו
5 התובעים מפגיעה חמורה בל תתואר בכבודם ובנפשם, זאת בעקבות רגשי ההשפלה,
6 חוסר האונים, הפחד וההפקר שהם חשו במהלך האירוע ולאחריו."
- 7 104. בכתב החגנה לא נטען כי התובע 2 הינו נפגע משני. הטענה עלתה לראשונה לאחר סיום
8 שמיעת הראיות ומהווה הרחבת חזית אסורה, כפי שטוענים התובעים, ולכאורה די
9 בכך כדי לדחות את הטענה.
- 10 105. יחד עם זאת, דין הטענה להידחות גם לנופה שכן מהראיות עולה כי נזקו של התובע 2
11 לא נגרם רק בשל החשיפה לפגיעה באביו, אלא בשל כך שהוא עצמו היה חלק
12 מהאירוע, הורחק מאביו ופחד שלא יראה אותו יותר וחווה מצוקה, חוסר אונים
13 וחוסר יכולת להגן על אביו ועל עצמו במהלך האירוע.
- 14 106. התובע 2 הצחיר כי הקשר בינו ובין אביו חזק מאוד וכי אביו מהווה "הכל" בשבילו
15 (התובע 2, סעיף 4 לתצהיר). לפי תצהירו: "אני עמדתני שם, המום ממראה עיניי,
16 כשלאף אחד מהשוטרים לא היה אכפת ממני !!! הם ראו אותי בוכה וצורח כמו
17 משוגע אך הם המשיכו בשלהם, וכל מכה שאבי היה מקבל הייתי מרגיש כאילו אני
18 מקבל אותה !!!" (התובע 2, סעיף 8 לתצהיר).
- 19 עוד לפי תצהירו: "זכור לי שבשלב מסויים הם לקחו אותי ואת אבא שלי לתחנת
20 משטרה והשאירו אותי לבד בחדר שיש בו רק כיסאות. אני המתנתי שם זמן רב
21 כשכל דקה מבחינתי הייתה כמו שעה!! אני זוכר שבאותה עת לא ידעתי מה קורה
22 איתנו ומדוע זה קורה בכלל, והייתי מאוד מפוחד שאבי לא יחזור אלי כלל!!! חוסר
23 הוודאות וחוסר הידיעה אודות המתרחש רק העצימו את הרגשת הפחד שהייתה לי
24 והמחשבה שאני לא אראה את אבי שוב!! מחשבה זו היתה שוברת אותי וגורמת לי
25 לחזור ולבכות שוב" (התובע 2, סעיף 9 לתצהיר).
- 26 לאחר המתנה ארוכה יצא האב והשניים יצאו מתחנת המשטרה (התובע 2, סעיף 10
27 לתצהיר).
- 28 107. לשאלה מה הוא עשה כאשר לקחו את אביו למשטרה, השיב: "פחדתי מאד על אבא
29 שלי, שלא יחזור אלי" (עמוד 27 לפרוטוקול). הוא היה עם אביו כאשר לקחו את האב

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומנגקי ואח'

- 1 (עמוד 27 לפרוטוקול). לפי עדות התובע 2: "סבלתי כי לא יכולתי לעזור לו" (עמוד 29
2 לפרוטוקול).
- 3 108. תיאור האירוע ותוצאותיו על פי חוותיו של התובע 2, כפי שהוא מופיע בחוות הדעת של
4 ד"ר אנקה רם:
- 5 "...הזיכרון שהכי נחרט בזכרונו ש"כל הזמן בכה כי הרחיקו אותו מאביו והוא כל
6 הזמן רצה להיות ליד האבא. פחד שלא יראה את אביו יותר לעולם ורק הוא יש לו
7 בעולם". מאז ועד היום סובל מפחד אחד ויחיד, המחשבה ש"יבואו לקחת את אבא".
8 גם פחד זה מתעורר אך ורק אם רואה שוטרים או אם הינו בדרך שמיעה או ראייה עד
9 לאירועים העלולים להביא להתקלויות בין התושבים למשטרה" (עמוד 3 לחוות
10 הדעת).
- 11 109. ד"ר רצוני כותב בחוות דעתו, בפרק הבדיקה:
- 12 "מתאר את האירוע בו נעצר אביו בהיותו כבן 10, לפרטיו, מתאר שחש חסר אונים
13 מול אביו שהוכה ע"י השוטרים (בעיקר כשלא היתה אמו ברקע)..."
- 14 110. הנתבעים מצטטים מעמוד 4 לחוות הדעת של ד"ר אומימה שם נכתב כי: "נראה כי
15 לפני כחמש שנים נחשף לאירוע טראומטי שבו צפה בחיילים שתקפו את אביו
16 והתעללו בו פיזי ונפשית יאסר לא נפגע ישירות באירוע אך הגיב קשה כאשר נשקף
17 איום דציני על חייו של אביו".
- 18 הנתבעים מתעלמים מקטעים אחרים בחוות הדעת המתייחסים למעורבות התובע 2
19 באירוע וההשלכה שהייתה לכך עליו.
- 20 בעמוד 2 לחוות הדעת של ד"ר אומימה נכתב: "בתקופת ההתעללות באב יאסר עמו
21 ובכה, ונצפה באי שקט פסיכו מוטורי ניכר". בעמוד 4 לחוות הדעת נכתב: "באותו
22 רגע חש תחושת אימפוטנטיות עקב חסר היכולת להגן על אביו ועל עצמו מה שהחמיר
23 את מצבו ותגובתו לאירוע".
- 24 111. בתצהירים של הנתבעים ובדו"ח הפעולה שערך מיכאל בן ארוש בעקבות האירוע אין
25 התייחסות לנוכחות של התובע 2 באירוע.
- 26 בהודעה שמסר ביום האירוע איגור רומנגקי, הוא נשאל האם התובע היה לבד, והשיב:
27 "היה איתו הילד שלי" (שורות 20 – 21 להודעה). רועי ברזילי נשאל האם הילד של
28 התובע 1 היה איתו, והשיב בחיוב (שורה 6 בעמוד 2 להודעה).

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאחיורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 לשאלה מדוע לא צויין בדו"ח הפעולה שהתובע היה עם בנו השיב מיכאל בן ארוש: "לא
2 זכור לי, לא שלא ראיתי, זה לא זכור לי" (עמוד 8 לפרוטוקול).
- 3 112. מראיות הנתבעים 1 – 3 עולה כי הם התעלמו מנוכחותו של התובע 2, אשר היה במקום
4 יחד עם אביו.
- 5 113. אני מקבלת, אפוא, את התיאור של התובעים ביחס למצבו של התובע 2 ומעורבותו
6 באירוע.
- 7 114. לו הייתה מתקבלת טענת הנתבעים לפיה התובע 2 הוא נפגע משני כי אז היה מקום
8 לדחות את תביעתו, שכן לאור קביעתו של ד"ר רצוני לפיה נכותו הזמנית לא עלתה על
9 10% ולא נותרה נכות צמיתה, הוא אינו עומד בתנאי הרביעי העוסק בחומרת הפגיעה
10 הנפשית (ראו לעניין זה את ע"א 3798/95 הסנה נ' חטיב, פ"ד מט(5) 651 (1996)).
- 11 **נדקי התובע 2**
- 12 115. התובע 1 הצהיר: "עקב ובגין האירוע החמור שלעיל, החל בני, התובע 2, לסבול
13 מהתקפי חרדה, וכן מהפרעות נפשיות שונות המתבטאות בחוסר שינה, דיכאון, אי
14 שליטה בצרכים אישיים ועוד" (התובע 1, סעיף 5 לתצהיר).
- 15 116. התובע 2 הצהיר כי בגין האירוע סבל מפגיעה נפשית חמורה המתבטאת בהתקפי
16 חרדה, דיכאון, אי שליטה בצרכים אישיים, סיוטים וזכרונות רעים (התובע 2, סעיף 11
17 לתצהיר).
- 18 117. התובע 1 הצהיר כי: "עקב ובגין האירוע שלעיל אני ובני עברנו טיפולים ונעזרנו רבות
19 על ידי בני המשפחה, זאת לאור הפגיעה הקשה בגופנו ובנפשנו" (התובע 1, סעיף 20
20 לתצהיר).
- 21 118. לתצהיר התובע 2 צורפה הפגיה להתיעצות שנערכה על ידי רופא המשפחה ביום
22 5.6.03 בה צויין כי התובע 2, לאחר אירוע נפשי, אינו ישן בלילות וסובל מאנורזיס.
23 כמו כן צורף לתצהיר מסמך שנערך על ידי ד"ר מוסטפא מוגיאחד, נירופסיכיאטר
24 מיום 31.12.08 לפיו התובע 2 טופל אצלו החל מתאריך 13.10.03 (כארבעה חודשים
25 לאחר האירוע) בעקבות אנורזיס. על פי אותו מסמך התובע 2 היה לא רגוע והתקשה
26 לישון, סבל מסינטי לילה וחרדה וגילה פוביה מחיילים ושוטרים ישראלים, טופל
27 בארבעה ביקורים במשך שמונה חודשים עד שמרבית הסימפטומים חלפו, אולם עדיין
28 נותרה פוביה, מצבי חרדה והימנעות משוטרים וחיילים.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

- 1 לפי המכתב, התובע 2 קיבל טיפול תרופתי ופסיכותרפיה תרופתית לו ולמשפחתו.
- 2 119. המסמך שנערך על ידי די"ר מוגיאחד עמד בפני די"ר רצוני, מבלי שהנתבעים הביעו
3 התנגדות. הנתבעים אף לא התנגדו לצירוף המסמך לתצהיר התובע 2, ובא כוחם חקר
4 את התובע 2 על האמור בו (עמוד 30 לפרוטוקול). לאור זאת אני דוחה את טענת
5 הנתבעים, אשר עלתה לראשונה בסיכומים, לפיה המסמך אינו קביל כראיה שכן יש
6 להגישו באמצעות די"ר מוגיאחד.
- 7 120. המסמך שנערך על ידי די"ר מוגיאחד נערך לאחר שניתנה חוות הדעת של די"ר אומימה
8 פרחאת. לפי חוות דעתה התובע 1 מסר לה כי התובע 2 לא טופל פסיכיאטרית
9 ופסיכולוגית לאחר האירוע, למרות שהופנה לטיפול, שכן האנורזיס גרם לו להיות נבוך
10 והוא לא הסכים לחזור לטיפול נפשי (עמוד 3 לחוות הדעת).
- 11 121. התובע 1 לא נתן תשובה ברורה לשאלה מתי פנו לקבל טיפול על ידי די"ר מוגיאחד.
12 בתחילה השיב כי פנו "כמה ימים אחרי כל הבלאגן" (עמוד 8 לפרוטוקול, שורה 3).
13 כאשר נשאל האם יכול להיות שהפעם הראשונה שפגשו את די"ר מוגיאחד הייתה 5
14 שנים אחרי האירוע, השיב: "הכל יכול להיות" (עמוד 8 לפרוטוקול, שורה 11).
- 15 122. לשאלה כמה פעמים ביקרו אצל די"ר מוגיאחד, השיב התובע 1 כי הוא אינו זוכר.
16 כשהתבקש להעריך את מספר הפעמים, השיב כי ביקרו הרבה פעמים, אך לא יותר
17 מעשר. הוא לא זכר מתי הייתה הפעם האחרונה שפגשו את די"ר מוגיאחד לצורך טיפול
18 (עמוד 8 לפרוטוקול).
- 19 123. התובע 1 לא זוכר כמה עלה הטיפול אצל די"ר מוגיאחד. לשאלה האם יש לו קבלות
20 השיב שיש אולי אחת או שתיים (עמוד 9 לפרוטוקול). הקבלות לא הוגשו כראיה.
- 21 124. התובע 2 העיד כי היה במספר פגישות אצל פסיכיאטר (עמוד 29 לפרוטוקול). הוא לא
22 זוכר את שמו, לא זוכר את כתובת המרפאה, לא יודע אם המרפאה בירושלים או בבית
23 לחם ולא זוכר מה היה בפגישות. לפעמים הלך לבד (עמוד 29 לפרוטוקול).
- 24 125. לא ברור מדוע לא נמסרו לדי"ר פרחאת, אשר נתנה חוות דעת מטעם התובע 2, פרטים
25 אודות הטיפול אצל די"ר מוגיאחד ומדוע פנו אליו כדי לקבל את האישור רק לאחר
26 שניתנה חוות דעתה. יחד עם זאת אין סיבה שלא לקבל את האמור באותו מסמך ביחס
27 לטיפול שקיבל התובע מדי"ר מוגיאחד.
- 28

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

126. התובע 1 העיד כי "היה סיפור ארוך עם הרופאים" (עמוד 8 לפרוטוקול). לפי מכתבו של די"ר מוגיאחד התובע 2 קיבל טיפול תרופתי ופסיכותרפיה תרופתית לו ולמשפחתו. לא הוגשו מסמכים התומכים בביקורים וטיפולים אצל רופאים פרט למכתב ההפניה מיום 5.6.03 ולמסמך שנערך על ידי די"ר מוגיאחד.
127. לפי חוות דעתו של די"ר רצוני סיוטי הלילה והאנורזיס נמשכו על פני כ- 5 שנים.
128. לפי חוות דעתה של די"ר אומימה פרחאת התובע סבל מאנורזיס לילי מדי לילה שחלף ספונטנית שנה וחצי לפני בדיקתה בספטמבר 2008, דהיינו במרץ 2007, כארבע שנים לאחר האירוע.
129. ממכתבו של די"ר מוגיאחד עולה כי מרבית הסימפטומים חלפו כשמונה חודשים לאחר הטיפול אצלו, דהיינו כשנתיים לאחר האירוע.
130. נראה כי התובעים הפריזו בתיאור התלונות בפני די"ר רצוני.
131. יחד עם זאת גם די"ר אנקה רם מסכימה בחוות דעתה שהייתה החמרה זמנית. לפי חוות דעתה: "יתכן והאירוע הנקודתי, נשוא תובענה זו, הביא להחמרה זמנית, אך חולפת במצבו חזאת לאור רגישותו המיוחדת, אך לא לקביעת נכות נפשית קבועה..." (עמוד 5 לחוות הדעת).
132. די"ר רם איננה מתייחסת בחוות דעתה לתקופה בה הייתה ההחמרה הזמנית.
133. אני מקבלת את חוות דעתו של די"ר רצוני לפיה לתובע נגרמה נכות זמנית בשיעור של 10%. לאור האמור לעיל ביחס להפרזה בתלונות ולאור האמור במסמך שנערך על ידי די"ר מוגיאחד, אורך התקופה של הנכות הזמנית יעמוד על שלוש שנים.
134. בגין הנזק הלא ממוני שנגרם לתובע 2 בעקבות האירוע והנכות הזמנית ממנה סבל אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 40,000 ₪. הסכום נכון להיום ואין להוסיף לו הפרשי הצמדה וריבית.
- סיכום**
135. הנתבעים ישלמו לתובעים את הסכומים שנפסקו.
136. הנתבעים ישלמו לתובעים שכ"ט עו"ד בסך 14,160 ₪.
137. כמו כן יחזירו הנתבעים לתובעים את הוצאות המשפט בהן נשאו, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד כל הוצאה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 6879-07 פאח'ורי ואח' נ' רומננקי ואח'

1

138. את הסכומים על הנתבעים לשלם לתובעים תוך 30 יום מהיום.

2

3

ניתן היום, י"ב אלול תשע"ד, 07 ספטמבר 2014, בהעדר הצדדים.

4

עירית כהן, סגנית נשיאה

5